Simplificări și digitalizări la obținerea codului EORI. Companiile vor depune mai puține documente și vor putea comunica electronic cu Autoritatea Vamală

Autor: Cristina Săulescu, Partener Cabot Transfer Pricing

În contextul dinamismului comerțului internațional și a necesității unei integrări eficiente în cadrul operațiunilor vamale, Autoritatea Vamală din România (AVR) a publicat recent o nouă metodologie pentru înregistrarea în scopuri vamale și obținerea numărului Economic Operators Registration and Identification (EORI). Acest pas reprezintă un progres semnificativ în adaptarea și modernizarea proceselor vamale, țintind o abordare mai eficientă și mai puțin birocratică pentru mediul de afaceri.

Noua procedură a venit ca o necesitate, având în vedere reînființarea Autorității Vamale ca entitate autonomă, separată de Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF). Această schimbare a impus revizuirea și actualizarea procedurilor existente, care erau anterior sub jurisdicția ANAF, AVR reluându-și autoritatea directă în gestionarea procedurilor de înregistrare vamală și atribuirea codurilor EORI.

Ordinul AVR nr. 1.760/2023, deja în vigoare, aduce o serie de îmbunătățiri semnificative, concentrându-se pe digitalizarea și simplificarea întregului proces de înregistrare vamală.

Una dintre cele mai relevante modificări este cea care vizează reducerea birocrației, în condițiile în care Autoritatea Vamală a eliminat necesitatea companiilor de a furniza documente pe care instituția le poate accesa și verifica independent prin intermediul bazelor de date publice existente. Printre aceste documente se numără certificatul de înregistrare pentru TVA sau actul constitutiv al companiei.

În aceeași idee, AVR a introdus verificările digitale în procesul de obținere a codurilor EORI, astfel că autoritatea va utiliza sisteme informatice publice pentru a accesa și verifica informațiile despre companii, consultând baze de date precum RECOM, VIES, registrul de TVA de la ANAF sau registrul ONG-urilor de la Ministerul Justiției. Această digitalizare ar urma să faciliteze întregul proces și să reducă timpii de așteptare pentru companii.

Noua procedură reglementată de AVR permite și comunicarea electronică cu operatorii economici, astfel încât documentele justificative necesare înregistrării în scopuri vamale să poată fi transmise online, accelerând procesul de înregistrare și eliminând necesitatea deplasării fizice.

Mai mult, noua procedură pare să ofere și mai multă flexibilitate și siguranță în situații excepționale. Ordinul AVR nu numai că introduce noțiunea de situație exceptională, dar reglementează și moduri de lucru specifice. Spre exemplu, în cazuri de suprasolicitare ale sistemului vamal, când se înregistrează un număr foarte mare de cereri pe termen scurt, sau în situația unor defecțiuni tehnice, numerele EORI pot fi atribuite și de birourile vamale județene. Ordinul precizează că cererea de atribuire a numărului EORI poate fi transmisă fie la biroul vamal de interior reședință de județ, în cazul persoanelor stabilite în România, fie la biroul vamal în a cărui rază de competență teritorială urmează ca solicitantul să desfășoare activitățile, în cazul operatorilor economici și al altor persoane care nu sunt stabilite pe teritoriul vamal al UE.

Pentru aceste cazuri punctuale, s-a introdus în procedură și un nou tip de acord privind prelucrarea datelor cu caracter personal, asigurând astfel companiile că procesele de urgență respectă normele de confidențialitate și securitate a datelor.

Noua procedură de obținere a codului EORI stabilită de Autoritatea Vamală reprezintă un pas semnificativ în direcția unui mediu de afaceri mai agil și mai prietenos cu digitalizarea. Simplificarea proceselor și concentrarea pe soluții digitale nu numai că va reduce sarcina administrativă pentru operatorii economici, dar va și accelera integrarea lor în operațiunile comerciale uzuale.

Codul EORI trebuie solicitat de toți contribuabilii care introduc mărfuri în sau scot mărfuri din UE prin operațiuni de import, export sau tranzit, acesta fiind un număr unic în UE pentru un operator economic, cu care el va putea derula toate operațiunile vamale pe întreg teritoriul Uniunii.

Conform normelor legale, persoanele care sunt obligate să solicite atribuirea unui număr EORI în 2023 sunt:

- Operatorii economici (persoanele care, în cadrul activităților lor profesionale, exercită activități reglementate de legislația vamală, cum ar fi operațiunile de import, export, tranzit, depozitare, reprezentare, precum și operațiuni prealabile sosirii/plecării mărfurilor care se introduc/scot de pe teritoriul Comunității europene);
- Persoanele, altele decât operatorii economici, care introduc/scot mărfuri în/din Uniunea Europeană.

Studiu EY: Lipsa de autonomie și de timp pentru pacienți îi determină pe medici să tragă un semnal de alarmă în privința noilor modele de furnizare a asistenței medicale

- **42% dintre medici au citat lipsa de autonomie sau de control ca principal motiv pentru a părăsi medicina**
- **Clinicienii consideră că timpul lor este monopolizat de colectarea de date și nici ei, nici pacienții nu văd beneficiile**
- **40% spun că o mai bună îngrijire preventivă este esențială pentru a rezolva problema furnizării de asistență medicală**

Studiul **EY Global Voices in Health Care 2023** constată că medicii solicită modele care să le permită să pună pacienții pe primul loc, fără a-și sacrifica propria calitate a vieții.

Clinicienii respondenți au citat lipsa de control sau autonomie (42% din răspunsuri), gradul de încărcare (38%) și preocupările pentru siguranța pacienților și prejudiciul moral (27%) ca fiind principalii factori pentru care ar părăsi profesia. Respondenții clinicieni au exprimat, de asemenea, nevoia de a avea mai mult timp de pacient, pentru a simți că practică medicina în condiții de siguranță, că se ocupă cum trebuie de pacienți și că își realizează obiectivele.

Studiul EY, bazat pe mai mult de 100 de interviuri aprofundate realizate cu medici (inclusiv doctori și asistenți medicali) și directori de sisteme de sănătate din 11 țări, printre care SUA, Australia, Canada, Germania și Marea Britanie, are ca scop înțelegerea problemelor comune pentru clinicienii din prima linie, a ceea ce determină deficitul de forță de muncă în întreaga lume și a modului în care trebuie schimbate modelele de furnizare a serviciilor medicale în sistemele de sănătate pentru a atrage și a păstra mai bine lucrătorii din domeniul sănătății.

Studiul a constatat, de asemenea, că modelele actuale de furnizare a asistenței medicale se bazează pe ideea că medicii vor continua să lucreze așa cum au făcut-o de generații întregi – cu ore lungi de muncă, adesea neplătite pentru timpul de întocmire a fișelor, de îndrumare și de formare pentru medicii tineri și asistentele medicale. Între timp, lucrătorii din domeniul sănătății intervievați au fost educați în ideea că echilibrul dintre viața profesională și cea privată este important. Adesea ei sunt orientați spre misiune, doresc să vadă rezultate și experiențe mai bune pentru pacienții lor, dar și pentru ei înșiși.

Aloha McBride, EY Global Health Leader: *„Studiul EY Global Voices in Health Care 2023 constată că modelele de furnizare a serviciilor medicale nu funcționează pentru medicii din zilele noastre și probabil că nu vor funcționa nici pentru cei de mâine. Cu toate acestea, am văzut deja costurile uriașe ale lipsei unor strategii reziliente privind forța de muncă. Trebuie să îi ascultăm pe medicii noștri. De exemplu, atunci când sistemele de sănătate îmbunătățesc fluxurile de lucru pentru a economisi timp, îl folosesc pentru a optimiza experiența pacient-clinician sau pentru a adăuga mai mulți pacienți?”.*

Forța de muncă în criză

Pe fondul unei avalanșe de pacienți extrem de bolnavi, confruntați cu provocări financiare și cu creșteri vertiginoase ale costurilor cu forță de muncă, directorii sistemelor de sănătate au avut tendința de a se concentra pe salarizare pentru a rezolva criza de personal (39%), cu asigurarea că medicii clinicieni practică la nivelul maxim pe care îl permite licența lor (33%), cu inițiative în materie de formare profesională (33%) și beneficii de wellness (22%). Cu toate acestea, atunci când au fost întrebați cum trebuie să se schimbe sistemele de sănătate în viitor, principalele puncte menționate de clinicieni au fost: mai multă îngrijire preventivă, creșterea de personal și o mai mare flexibilitate.

Reflectând experiența lor slabă cu instrumentele digitale de sănătate, o mai bună utilizare a tehnologiei a fost citată de 15% dintre clinicienii intervievați ca având potențialul de a îmbunătăți sistemul. Comparativ, 47% dintre directorii din domeniul sănătății identifică tehnologia ca fiind o parte esențială pentru repararea modelului de furnizare a serviciilor de sănătate. Dintre clinicienii intervievați, mulți și-au exprimat nemulțumirea față de eficiența unor instrumente digitale nou introduse, cum ar fi aplicațiile izolate sau platformele care necesită mai multe înregistrări pentru fiecare pacient. Mulți clinicieni și-au exprimat deschiderea pentru folosirea noilor instrumente digitale și au dat exemple precum inteligența artificială (AI), tabletele PC de la patul bolnavului și software-ul de dictare vocală, dar au declarat că instrumentele trebuie concepute astfel încât funcționarea lor să răspundă în mod real la nevoile lor pentru a fi benefice.

Prea multe date, foarte puține informații

Potrivit studiului EY, niciunul dintre medicii intervievați nu a declarat că are acces la informații analitice despre fondul lor de pacienți. Doar 26% dintre directorii de sisteme de sănătate intervievați spun că folosesc insight-uri de analiză a datelor pentru a crea trasee de îngrijire a pacienților și

doar 30% spun că folosesc analiza pentru planificarea și gestionarea forței de muncă. Clinicienii și-au exprimat frustrarea că au acces la prea multe date uneori, care nu le permit să descifreze insight-uri acționabile pentru ceea ce au nevoie, din cauza lipsei de instrumente.

Potențialul îngrijirii virtuale și povara sarcinilor

Studiul relevă că o mare parte dintre clinicienii intervievați (88%) văd un potențial în metodele virtuale și la distanță, mai mult de jumătate (53%) citând bolile primare și cronice ca fiind principalul domeniu în care ar beneficia pacienții, urmat de zonele rurale și de persoanele în vârstă (16%).

Atunci când au discutat despre modalitățile de ușurare a sarcinilor, 85% dintre medici au văzut oportunitatea de a transfera sarcinile către alte roluri, cum ar fi asistenții, asistentele sau funcționarii, atât pentru transferul sarcinilor de îngrijire către alți membri ai echipei, cât și pentru reducerea sarcinii administrative. Cu toate acestea, doar jumătate dintre asistente consideră benefic transferul acestor sarcini către alte persoane. În multe interviuri, medicii și asistentele au spus că, atunci când li se iau sarcini de pe umeri, aceasta nu reușește să genereze mai mult timp de petrecut cu pacienții lor.

McBride spune: *„Organizațiile din domeniul sănătății pot aborda provocările continue legate de forța de muncă prin avansarea modelelor de îngrijire hibride, care integrează fără probleme îngrijirea la distanță și cea spitalicească, pentru a reduce cererea de îngrijire, a extinde îngrijirea preventivă și a îmbunătăți experiența pacientului și a medicului. Perspectivele datelor pot contribui la impulsionarea acestei schimbări către un nou model de îngrijire, care funcționează pentru medicii de astăzi și de mâine”.*

ICCJ sancționează lipsa rolului activ al inspectorilor fiscali pentru clarificarea corectă şi completă a situației de fapt fiscale a unui contribuabil

Autor: Emanuel Băncilă, Partener coordonator Litigii și Inspecții Fiscale, Casa de avocatură Băncilă, Diaconu și Asociații

Unul din cele mai mari grupuri multinaționale care activează în industria petrolieră din România a obținut recent din partea Înaltei Curți de Casație și Justiție o soluție definitivă împotriva ANAF într-un litigiu fiscal care a vizat o impunere de peste 12 milioane de lei. Contribuabilul a fost reprezentat de avocații specializați în litigii fiscale din cadrul Băncilă, Diaconu și Asociații.

Ca urmare a refacerii controlului fiscal, inspectorii ANAF au o impus o sumă suplimentară de peste 12 milioane de lei reprezentând impozit pe profit şi TVA, considerând că nu sunt îndeplinite condițiile de deductibilitate a unor cheltuieli specifice industriei extractive petroliere.

Chiar dacă suntem în prezența unei refaceri a unei inspecții fiscale, ceea ce presupune că societatea a mai fost controlată inițial pentru aceeași perioadă, abordarea inspectorilor fiscali a fost în continuare verificarea prin sondaj a documentelor justificative deținute de societate. Chiar şi în

situații în care o societate este verificată ani de zile pentru perioade relativ scurte, având loc în fapt o adevărată inspecție exhaustivă, echipele de inspecție menționează în cuprinsul raportului de inspecție fiscală faptul că pentru respectiva inspecție fiscală s-a folosit metoda verificării prin sondaj.

Este o problemă sistemică a instituției inspecției fiscale în România, inspectorii fiscali evitând să menționeze metoda de control a inspecției exhaustive, atunci când aceasta este efectiv folosită. Nu este întâmplător faptul că, în cei peste 25 de ani de practică, nu am întâlnit un raport de inspecție fiscală care să menționeze inspecția exhaustivă drept metodă de control.

Chiar dacă echipa de inspecție fiscală a formulat numeroase solicitări de punere la dispoziție de documente și explicații suplimentare cu privire la tranzacțiile şi facturile analizate prin sondaj, toate celelalte cheltuieli neanalizate în cadrul inspecției fiscale nu au fost considerate deductibile, chiar dacă contribuabilul a prezentat documente justificative pentru toate cheltuielile efectuate în scopul activității sale taxabile.

Ori, potrivit Codului de procedură fiscală, echipele de inspectori sunt obligate să manifeste un rol activ în vederea clarificării complete şi corecte a situației de fapt fiscale a contribuabilului, înainte de a emite raportul de inspecție fiscală. Rolul pasiv al inspecției fiscale a dus la necesitatea administrării unei expertize tehnice fiscale în fața primei instanțe de judecată, având ca obiectiv principal corelarea documentelor justificative deținute de societate.

„Nu este pentru prima dată când este necesară administrarea de expertize fiscale de către contribuabili în cadrul unor proceduri administrative sau judiciare de atac care să complinească activitatea de control a inspecției fiscale care nu verifică întreaga situație de fapt fiscală. În mod normal,

rolul unei expertize este acela de a stabili dacă concluziile unei verificări efectuate de inspecția fiscală corespunde sau nu situației de fapt fiscale şi nu să înlocuiască activitatea de inspecție propriu zisă”, a declarat Emanuel Băncilă, Partener în cadrul Băncilă, Diaconu și Asociații și coordonatorul practicii de inspecții și dispute fiscale.

Decizia definitivă a fost obținută de către echipa de avocați **Băncilă, Diaconu și Asociații**, formată din **Călin Stan** și **Victor Bozdog**, şi condusă de **Emanuel Băncilă**.

Cele patru opțiuni pe care le au cetățenii din Israel care vor să lucreze din România

Autori:

- ***Corina Mîndoiu, Partener, Impozit pe venit şi contribuţii sociale, EY România***
- ***Iulian Pasniciuc, Director, Impozit pe venit şi contribuţii sociale, EY România***

În contextul conflictului armat din Israel (Fâșia Gaza), cu speranța că această situație gravă nu se va prelungi, este bine de știut de către cetățenii israelieni care iau în considerare stabilirea temporară în alte țări ce opțiuni poate oferi România în acest sens.

Prima variantă este cea mai la îndemână, respectiv, potrivit legislației naționale, aceștia pot opta pentru sosirea în România în baza pașaportului. Șederea pe teritoriul țării noastre este permisă pentru maximum 90 de zile în orice

perioadă de 180 zile, decizie pentru care cetățenii israelieni nu au nevoie de viză de scurtă ședere din partea autorităților române (Ambasada României din Tel Aviv).

A doua variantă este obținerea statului de nomad digital, de data aceasta fiind necesară depunerea unui set de documente la Ambasada României din Tel Aviv, pe baza căruia se poate acorda viza de nomad digital. Este bine de știut faptul că, în acest caz, procedura poate dura până la două luni, fiind necesare verificări în detaliu și o listă destul de lungă de documente, precum cazierul judiciar apostilat, certificatul de atestare fiscală, la fel cu apostilă, fluturașii de salariu prin care se face dovada că cetățeanul a încasat în ultimele 6 luni o remunerație minimă de trei salarii medii pe economie în România. Autoritățile române au stabilit, în urmă cu doi ani, regulile de obținere a vizei de nomad digital, pe care le aplică toate ambasadele României. Precizarea importantă aici este faptul că, potrivit legislației în vigoare, străinii care au obținut statutul de nomad digital (viză de lungă ședere și permis de ședere, de altfel) beneficiază de scutire de la plata impozitului și contribuțiilor sociale timp de 183 de zile pe an (aprox. 6 luni). În cazul în care locuiesc și muncesc mai mult în România pe parcursul unui an, nomazii digitali pot deveni rezidenți fiscali aici, veniturile acestora fiind impozitate ca în cazul unui cetățean român obișnuit.

A treia variantă pentru un cetățean străin care optează să plece temporar din zona de conflict și să se stabilească/să lucreze remote din altă țară, poate fi aceea de a ajunge în România pe baza pașaportului, după care să încerce o solicitare pentru viză de nomad digital pentru o altă țară europeană, desigur, subiect al acceptului acestor țări de a solicita acest tip de viză la ambasadele lor din București. Grecia, Cipru, Spania, Ungaria și altele sunt țări în care această viză se obține mult mai facil și mai rapid. Angajații israelieni pot fi în situația de a lucra fie pentru un

angajator din Israel, fie pentru orice altă companie din lume care le permite să lucreze remote.

A patra opțiune ar fi sosirea în baza pașaportului (cu ședere de 90 zile), după care oricare cetățean poate solicita statului român protecție internațională (azil), ceea ce i-ar permite acestuia să rămână în România peste termenul de trei luni legale, timp în care își poate continua munca remote pentru angajatorul din străinătate.

De menționat este și faptul că, în cazul războiului din Ucraina, Uniunea Europeană a decis să ofere, pe lângă ajutoare financiare și umanitare pentru cetățenii ucraineni care au părăsit țara aflată în război, și așa-numita «protecție temporară», respectiv un pachet cu mai multe beneficii. Prin urmare, ar putea intra în discuție, în cazul în care starea de război va continua, extinderea protecției temporare și pentru cetățenii israelieni. Printr-o astfel de reglementare, aceștia pot obține un drept de ședere, printr-o procedură simplificată, care le-ar permite să stea mai mult de perioada prevăzută de fiecare stat european, în baza pașaportului, și de a lucra remote.

Legitimarea inspectorilor fiscali în controale se va putea face și electronic. Ce reguli trebuie să respecte

echipele de inspecție fiscală

Autor: Sorin Biban, Tax Partner Biriș Goran

Reglementarea a fost făcută prin Ordinul ANAF nr. 1.229/2023, aplicabil deja de la finele lunii august, care apare în contextul în care Codul de procedură fiscală a fost actualizat la finalul anului 2022 pentru a reglementa mai bine toate tipurile de verificări fiscale ce pot fi desfășurate de ANAF la companii, noutățile de atunci oferind mai multă claritate și consistență controalelor fiscale la distanță, una dintre tehnicile de control care prinde tot mai multă tracțiune între metodele de verificare folosite de organele fiscale.

Potrivit unor intenții asumate oficial de autoritatea fiscală, controalele la distanță vor deveni în următorii ani principala formă de control a ANAF la contribuabili, astfel încât, până în 2025, 60% dintre verificări fiscale să ajungă să fie făcute în acest mod.

În această economie mai largă a lucrurilor, a fost necesar ca procedurile interne ale ANAF în privința legitimării să fie actualizate astfel încât să existe posibilitatea ca personalul de control să se legitimeze inclusiv la distanță, prin mijloace video. Pentru a asigura o aplicare uniformă a acestui proces, ANAF era obligat să emită o procedură specială, apariția ei fiind făcută cu o întârziere de câteva luni.

La modul general, la începutul oricărei inspecții fiscale, echipa de control trebuie să prezinte contribuabilului sau plătitorului legitimatia de inspectie și ordinul de serviciu semnat de conducătorul organului de inspecție. Odată cu apariția noului ordin ANAF, acestea vor putea fi prezentate și virtual, prin utilizarea mijloacelor video de comunicare la distanță, iar procedura emisă de autoritate fiscală clarifică tocmai modul concret în care trebuie să se deruleze acest proces ca el să fie unitar.

Pentru inspecțiile care au loc fizic, la sediul ANAF sau la sediul contribuabilului, documentele sunt prezentate, ca și până acum, în mod direct. Detaliile acestei prezentări trebuie consemnate în scris, într-o minută a întâlnirii, în care se notează părțile semnatare cu identificarea fiecărui membru a echipei de inspecție, data și ora, precum și locația întocmirii minutei și alte elemente privind începerea inspecției.

Atunci când inspecțiile se derulează însă la distanță, contribuabilul va fi notificat în mod electronic cu cel puțin 48 de ore de momentul începerii inspecției și va trebui să confirme participarea la data si ora stabilite. La momentul stabilirii conexiunii, echipa de inspecție fiscală va solicita acordul contribuabilului pentru înregistrarea întâlnirii. Dacă contribuabilul își exprimă acordul pentru înregistrarea întâlnirii, inspectorii vor prezenta în fața camerei video, pe rând, legitimațiile de inspecție ale membrilor echipei, precum și ordinul de serviciu. Prezentarea va dura cel puțin zece secunde pentru fiecare document.

Înregistrarea întâlnirii va fi salvată de echipa de inspecție fiscală și stocată de către structura din care face parte echipa de inspecție, astfel încât să poată fi accesată sau pusă la dispoziția oricărei persoane interesate și îndreptățite pentru a vizualiza informațiile respective.

În plus, în procesul verbal de inspecție va fi menționată data la care a avut loc legitimarea inspectorilor.

În cazul în care contribuabilul nu își exprimă acordul pentru înregistrarea audio – video, se va întocmi o minută din care să rezulte modul în care s-a legitimat echipa de inspecție. Mai exact, documentul va trebui să precizeze explicit mai multe elemente, printre care: părțile semnatare (contribuabilul, echipa de inspecție fiscală desemnată, prin detalierea fiecarui membru care se va legitima), data și ora întâlnirii, mențiunea că întâlnirea a avut loc prin mijloace

audio-video de comunicare la distanță, modalitatea de stabilire a conexiunii audio-video, precum și faptul că organele de inspecție fiscală au prezentat în fața camerei video, pe rând, legitimațiile și ordinul de serviciu cu ocazia întâlnirii și a începerii inspecției fiscale. Această minută va fi apoi semnată electronic atât de echipade inspecție, cât și de contribuabilul verificat.

Modernizarea procesului de inspecție fiscală este esențială pentru a ține pasul cu tehnologia și pentru a asigura o comunicare eficientă între ANAF și contribuabili. Aceste noi proceduri vin în sprijinul ambelor părți, asigurând transparentă și eficiență în cadrul inspecțiilor fiscale.

Implementarea DAC-7 începe să se contureze. ANAF publică formularul pentru raportare și o procedură de verificare a operatorilor

Autor: Alina Andrei, Partener Cabot Transfer Pricing

Agenția Națională de Administrare Fiscală avansează cu legislația secundară necesară pentru aplicarea directivei europene DAC-7, autoritatea finalizând recent două ordine necesare pentru implementarea noilor raportări anuale care vor trebui făcute de operatorii de platforme digitale începând din 2024. Cu câteva zile în urmă, ANAF a publicat – momentan în

dezbatere publică – modelul declarației prin care se vor face raportările, după ce oficializase deja încă din august o procedură de verificare și notificare a operatorilor care au astfel de obligații în virtutea DAC-7.

Directiva DAC-7 se concentrează pe economia digitală și are ca obiectiv principal furnizarea de informații autorităților fiscale astfel încât acestea să poată identifica veniturile nedeclarate obținute prin intermediul platformelor online și să aplice impozitele corespunzătoare.

În România directiva a fost transpusă prin OG nr. 16/2023, care a stabilit că, din 2024, operatorii de platforme digitale de vânzare sau închiriere de bunuri ori prestări de servicii sunt obligați să colecteze și să raporteze informații detaliate despre tranzacțiile pe care le facilitează.

Raportările se vor face anual, până la finele lunii ianuarie, pentru activitatea din anul anterior, prima declarare de acest fel fiind obligatorie în 2024 pentru anul 2023. Neraportarea sau raportarea cu întârziere va putea fi sancționată de autorități cu sume cuprinse între 20.000 și 100.000 de lei.

Raportările anuale vor include date despre vânzătorii înregistrați pe astfel de platforme, fără să conteze dacă sunt persoane fizice sau entități juridice, existând doar câteva categorii de utilizatori care nu trebuie raportați, printre care entitățile guvernamentale, cele listate pe piețe reglementate sau vânzătorii pentru care operatorul de platformă a facilitat mai puțin de 30 de activități și pentru care valoarea totală a sumelor încasate nu a depășit valoarea de 2.000 de euro în cursul unei perioade de raportare.

Cadrul legal secundar necesar pentru implementarea noilor obligații a avansat considerabil, după ce ANAF a publicat două ordine care reglementează aspecte procedurale esențiale în raportări.

Astfel, ANAF a pus în dezbatere publică în urmă cu câteva zile

declarația DAC-7, cea prin care operatorii de platforme electronice și marketplace-urile vor trebui să facă raportările efective despre activitatea și veniturile generate de vânzătorii – persoane juridice sau fizice – prin intermediul lor.

Noul formular va purta indicativul F 7000, va fi completat în format electronic (fișier PDF cu XML atașat) și va trebui depus anual online până la data de 31 ianuarie. Declarația este una de tip informativ (ceea ce înseamnă că ea nu aduce obligații de plată) și va conține informații detaliate despre persoanele fizice sau juridice care fac tranzacții prin repectivele platforme. Printre altele, vor trebui raportate datele lor de identificare (numele sau denumirea vânzătorului, adresa sau sediul său social, numărul de identificare fiscală, codul de TVA, numărul de înregistrare la Registrul Comerțului), date despre conturile bancare folosite dacă operatorii de platforme le dețin, precum și informații despre sumele obținute din tranzacții sau numărul acestora.

Declarația DAC-7 își așteaptă încă publicarea în Monitorul Oficial, dar chestiunea este mai degrabă procedurală, astfel că nu va mai dura foarte mult până se va oficializa.

De asemenea, ANAF a mai publicat, tot pentru implementarea DAC-7, și o procedură de verificare și conformare a operatorilor de platforme în ceea ce privește noile obligații de raportare.

Procedura a fost deja oficializată prin Ordinul nr. 1226/2023, care a și apărut în Monitorul Oficial. Printre altele, procedura stabilește că ANAF va verifica dacă operatorii de platforme trimit raportări complete și corecte.

„Verificările privind respectarea procedurilor de diligență fiscală și de raportare se efectuează atât pe baza informațiilor raportate de către operatorii de platforme prin formularul pus la dispoziție de Agenţia Naţională de

Administrare Fiscală, cât și pe baza surselor de informare deschise”, precizează ANAF în ordinul publicat.

În cazul în care administrația fiscală constată că operatorii au depus raportări incorecte sau incomplete, îi va notifica pentru a corecta datele, modelul notificării fiind și el aprobat în ordinul emis. Operatorii de platforme vor avea 15 zile pentru a colecta datele necesare de la data comunicării, iar nerespectarea acestei obligații poate duce la aplicarea unor amenzi de până la 100.000 de lei.

Vă reamintin că activitățile pentru care trebuie făcute raportări includ închirierea de bunuri imobile (rezidențiale, comerciale, precum și de orice alte bunuri imobile și spații de parcare), servicii personale (servicii care implică o muncă pe bază de intervale de timp sau sarcini, prestată de una sau mai multe persoane și realizată la cererea unui utilizator, fie online fie în mod fizic, offline), vânzarea de bunuri sau închirierea oricărui mijloc de transport.

Fiscalitatea în România, din nou sub semnul incertitudinii

Autori:

- ***Mihaela Ardeleanu, Senior Tax Consultant, Viboal-Findex***
- ***Mihaela Nuță, Junior Tax Consultant, Viboal-Findex***

La început de toamnă, poate că ni s-ar părea normal să ne pregătim pentru culesul roadelor muncii depuse peste an, nu însă și în fiscalitate, unde mediul de afaceri, consumatorii și fiscaliștii așteaptă cu sufletul la gură „sunetul clopoțelului”. Asemenea elevilor care sunt nerăbdători și

curioși să își cunoască noii colegi și profesori, să își vadă noua sală de clasă și noile cărți, noi, ceilalți, suntem nerăbdători, dar nu la fel de bucuroși, să ne așezăm la birouri și să răsfoim „noul manual” pregătit de Guvern.

De aproape o lună, se vorbește în presă despre acest „nou manual”, menit să aducă o reformă fiscală majoră, mai exact un proiect de Ordonanță de Guvern pentru modificarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal și alte măsuri financiar-fiscale, ce ar urma să fie publicat spre dezbatere publică. Este unul dintre proiectele de acte normative care a stârnit poate cea mai mare vâlvă din ultimii ani, făcând mediul de afaceri să ia atitudine. Dar de ce?

În opinia noastră, principalele divergențe sunt iscate de faptul că legiuitorul a încetat de mult timp să mai respecte unul dintre cele mai importante principii fiscale, și anume **predictibilitatea impunerii**, principiu care ar trebui să asigure „stabilitatea impozitelor, taxelor și contribuțiilor obligatorii, pentru o perioadă de timp de *cel puțin un an*, în care *nu pot interveni modificări în sensul majorării sau introducerii de noi impozite, taxe și contribuții obligatorii*”[1] (s.n.). Astfel, mediul de afaceri, fiind nevoit să facă față și să se adapteze nu doar la contextul internațional extrem de complicat și complex (inflație înaltă persistentă, criza energetică, criza alimentară, consecințele economice și de securitate ale războiului din Ucraina etc.), ci și la o legislație fiscală greoaie și într-o continuă modificare. Așa cum menționa Camera Consultanților Fiscali, într-un articol recent, intitulat „Incertitudinea fiscală este noul inamic public numărul unu al economiei românești!”[2]. Și totuși, ce generează numărul mare de modificări fiscale, aprobate „de la o zi, la alta”?

În opinia noastră, incertitudinea fiscală își are bazele în nerespectarea procesului legislativ (multe dintre modificările aduse neavând la bază un studiu de impact real) și în lipsa unui dialog onest cu mediul de afaceri. Spre exemplu,

considerăm necesară o analiză de impact bugetar înainte de introducerea unor facilități fiscale, astfel, s-ar putea arăta dacă acestea pot fi suportate cu adevărat de către stat și, dacă da, pe ce perioadă.

O reformă fiscală considerăm că este inevitabilă, singurele întrebări fiind deci: cum se vor face aceste modificări?, cu ce efecte pentru oameni și firme și pe ce orizont de timp?. În acest context, sperăm doar că organul legislativ va aplica o veche zicală românească, „măsoară de două ori și taie o dată”.

Între timp, să vedem totuși și partea plină a paharului, Guvernul a încercat să vină în sprijinul consumatorilor care se confruntă cu prețuri din ce în ce mai ridicate la alimente, prin **Ordonanța nr. 69/2023**[3] oferind angajatorilor posibilitatea de a majora *valoarea nominală a unui tichet de masă până la 35 lei/zi*. Din vara acestui an, mai exact *începând cu data de 1 august și până la finalul anului 2023*, valoarea unui tichet de masă poate atinge limita maximă de 35 lei.

Spre exemplu, salariații care beneficiază de această majorare, începând din toamna anului 2023, culeg roadele, după cum s-ar spune, deoarece valoarea totală a tichetelor de masă aferente lunii august ajunge la 770 lei, o creștere cu 110 lei înregistrată la nivelul lunii august 2023, comparativ cu aplicarea plafonului anterior de 30 lei/tichet de masă/zi (22 zile lucrătoare x 35 lei/zi – 22 zile lucrătoare x 30 lei/zi = 770 lei – 660 lei = 110 lei).

Altfel spus, angajatorii pot răsplăti mai bine munca propriilor salariați, având și un cost mai mic, reamintindu-ne că tichetele de masă au un regim fiscal special, în sensul că, pentru aceste venituri, se datorează doar impozit pe venit, fiind excluse din baza de calcul a contribuțiilor sociale.

În altă ordine de idei, odată cu venirea toamnei, începem munca în gospodărie, în casă și grădină, mai exact, în

proprietățile pe care le deținem și pentru care datorăm statului impozite și taxe. Potrivit *Codului fiscal*, pentru *clădirile, terenurile și mijloacele de transport deținute, plătim un impozit anual*, în două rate egale, cu termenele de plată 31 martie, respectiv 30 septembrie inclusiv. Așadar, în tumultul acestei perioade, să nu uităm de termenul de plată a celei de-a doua rate a *impozitului/taxei pe clădiri, impozitului/taxei pe teren, respectiv a impozitului pe mijlocul de transport, și anume 30 septembrie 2023 inclusiv*.

[1] Art. 3 lit. e) C.fisc.

[2] *https://www.ccfiscali.ro/33-despre-ccf/2532-apelul-de-urgenta-al-camerei-consultantilor-fiscali-catre-autoritatile-statului-si-contribuabili*

[3] Publicată în M. Of. nr. 691 din 27 iulie 2023.

Puteți citi mai multe articole în nr. 4/2023 al revistei Tax Magazine. Găsiți aici mai multe detalii despre abonamentele Tax Magazine.

Aplicarea beneficiilor fiscale ar contribui major la optimizarea fluxurilor financiare și la consolidarea

fiscală a afacerilor din România

- **Printre „vedetele” facilităților fiscale rămân scutirea de impozit pe profit pentru profitul reinvestit și reducerea de impozit pe profit pentru menținerea și creșterea capitalurilor proprii**
- **Facilitățile pentru activitatea de cercetare-dezvoltare nu sunt încă utilizate suficient de către companiile românești**
- **Cele mai importante aspecte de urmărit în vederea aplicării facilităților fiscale existente se referă la metodele de calcul, încadrarea în prevederile legale și identificarea corectă a elementelor componente**
- **Jurisprudența europeană este „o mină de aur”, sunt spețe care pot fi interpretate în baza legislației UE**

O serie de beneficii fiscale prevăzute în Codul fiscal pot asigura o mai bună structurare a cash flow-ului și a impozitelor datorate către bugetul de stat, dacă ar fi aplicate, total sau parțial, în funcție de profilul și domeniul de activitate.

Beneficiile fiscale se pot clasifica în trei mari categorii, după impozitele asupra cărora au impact, în sensul reducerii bazei de impozitare la calculul acestora. Astfel, Codul fiscal prevede beneficii fiscale cu impact direct asupra impozitului pe profit, care pot fi acordate pentru profitul reinvestit, activitatea de cercetare-dezvoltare și inovare, amortizarea accelerată, creșterea capitalurilor proprii și consolidarea fiscală a grupurilor de companii. A doua categorie cuprinde facilități fiscale cu impact pe zona taxelor indirecte, oferind bune oportunități de reducere a acestora și se referă la elemente precum grupul fiscal, dobânzi la rambursări întârziate, amânarea plății TVA în vamă. A treia categorie

cuprinde facilități pe zona impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale (plan de acțiuni de tipul Stock Option Plan – SOP), pentru domeniul IT, precum și pentru activități de cercetare-dezvoltare (R&D).

„Recomandăm companiilor să aibă prioritar în vedere aplicarea facilităților fiscale existente în România, întrucât sunt generatoare de beneficii și îmbunătățesc semnificativ cash-flow-ul, atât prin diversitatea lor, cât și prin existența reglementărilor legislative clare. Analiza efectuată de noi la nivelul contribuabililor români arată că, la momentul actual, firmele românești nu conștientizează întru totul potențialul beneficiilor fiscale și, prin urmare, încă nu le utilizează la capacitate maximă”, a subliniat **Andra Cașu, Partener și liderul departamentului Taxe directe, EY România**.

Impactul aplicării beneficiilor fiscale asupra impozitelor directe

Codul Fiscal prevede scutirea de impozit a profitului reinvestit pentru o serie de active, iar anul 2023 a extins aria de aplicare prin adăugarea a două noi categorii, și anume activele reprezentând retehnologizarea, precum și cele utilizate în producție și procesare. Scutirea se aplică doar pentru produse noi, iar companiile trebuie să acorde atenție condițiilor de aplicare. De exemplu, nu se poate cumula această facilitate cu amortizarea accelerată, astfel că este obligatorie identificarea tipurilor de active care se califică și a beneficiilor de cash flow care ar putea fi obținute.

Foarte importante, dar încă puțin accesate de către companii, sunt facilitățile acordate pentru cheltuielile de cercetare-dezvoltare, mari generatoare de beneficii de cash flow prin aplicarea lor într-un mod coerent. *„Avem experți, se pot crea procedurile necesare, astfel încât să fie evitat riscul de neconformare la eventuale controale ale fiscului, deci nu mai e cazul unei reticențe din partea companiilor în analiza și adoptarea beneficiilor pe zona de cercetare-dezvoltare”*, a

adăugat **Andra Cașu**.

„Vedeta” beneficiilor fiscale rămâne reducerea impozitului pe profit pentru menținerea și creșterea capitalurilor proprii, introdusă în legislație în anul 2020, care se mai poate aplica doar până în 2025. Presupune o modalitate de calcul complexă, prin care se poate obține o reducere maximă de 15% a impozitului pe profit. Cele mai importante aspecte de urmărit se referă la metoda de calcul, încadrarea în procentele legale și identificarea corectă a elementelor incluse în capitalul propriu ajustat.

Soluții și oportunități de reducere a costurilor pe zona taxelor indirecte

În domeniul impozitului pe profit și TVA – acum este clarificată și noțiunea de grup pentru impozitul pe profit – sunt anumite condiții pentru aplicarea consolidării fiscale, la fel ca în cazul grupului TVA. În plus, contribuabilii pot accesa o serie de facilități pe baza acquis-ului comunitar.

„Pe baza directivei de TVA putem accesa anumite beneficii fiscale, ce exced prevederile mai stricte din Codul fiscal. Astfel, avem opțiunea de a ne adresa instanței naționale și Curții Europene de Justiție. În cazul unei decizii favorabile, autoritățile fiscale din România vor fi obligate să aplice decizia instanței”, a precizat **Costin Manta, Partener EY, Impozite indirecte**.

Recomandarea experților EY este pentru atenție la cuantificarea beneficiilor, pe baza situației companiei din prezent, să fie realizată o previziune pe baza planurilor de afaceri și apoi să se analizeze o posibilă implementare.

Jurisprudența europeană este „o mină de aur”, în opinia experților EY, și oferă companiilor românești soluții privind recuperarea TVA pentru creanțele neîncasate, recomandarea fiind de a solicita restituirea TVA virată la bugetul de stat, atât timp cât există o probabilitate rezonabilă (și nu

definitivă) de neîncasare.

„În contextul actual, în care se așteaptă o înăsprire a legislației fiscale, menținerea facilităților fiscale reprezintă o oportunitate importantă de reducere a costurilor fiscale și de îmbunătățire a indicatorilor de cash flow. Totuși, conform celui mai recent studiu EY, o mare parte dintre contribuabili au omis să aplice aceste facilități fiscale. Recomandarea noastră este să se analizeze oportunitatea aplicării lor, întrucât procedura de aplicare este relativ clară și simplă, iar beneficiile se vor vedea într-un termen foarte scurt”, a adăugat **Costin Manta**.

Facilități pe zona impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale

Beneficii fiscale la nivelul angajaților există în legislație și lasă (încă) angajatorilor oportunitatea unui pachet salarial diversificat, este concluzia experților EY România. Chiar dacă în acest moment companiile românești nu aplică pe scară largă toate facilitățile fiscale prevăzute în legislație, în contextul accelerării tehnologizării și digitalizării europene și globale, plus un cadru economic înalt competitiv, este aproape o condiție sine qua non ca acestea să analizeze oportunitatea adoptării beneficiilor fiscale.

„România are o legislație fiscală modernă, chiar dacă nu este completă, prin urmare este încă loc spre a fi perfectată, dar sunt condiții pentru care încurajăm companiile românești să analizeze și să opteze pentru facilitățile fiscale existente, astfel încât beneficieze la maximum de acestea”, a concluzionat **Andra Cașu**.

Nu în ultimul rând, trebuie avut în vedere faptul că deși recunoașterea anumitor drepturi nu are loc în mod automat ori facil, cel puțin sub anumite aspecte practica instanțelor de judecată este constantă în ceea ce privește drepturile

contribuabililor.

„Fie că discutăm despre dobânzi pentru rambursarea cu întârziere a TVA, ori despre accesorii datorate pentru lipsa de folosință a altor sume la care contribuabilii sunt îndreptățiți, în continuare ne lovim de refuzul autorităților de a recunoaște anumite drepturi expres prevăzute de lege. În aceste cazuri, singura opțiune a contribuabililor este de a se adresa instanțelor de judecată, unde ne bucură să vedem că soluțiile sunt în marea lor majoritate favorabile acestora din urmă”, a declarat **Călin Stan, avocat partener în cadrul Băncilă, Diaconu și Asociații**.

Prima înregistrare din oficiu a unui sediu permanent din industria farmaceutică anulată definitiv de instanța de judecată

Autor: Emanuel Băncilă, Partener coordonator Litigii și Inspecții Fiscale, Casa de avocatură Băncilă, Diaconu și Asociații

Curtea de Apel București a anulat definitiv o decizie de înregistrare din oficiu de sediu permanent şi sediu fix pentru un contribuabil din industria farmaceutică în lipsa îndeplinirii condițiilor legale de fond şi de procedură.

În ultimii ani, activitatea de inspecție fiscală a înregistrat din oficiu pentru contribuabilii din industria farmaceutică

peste 10 sedii permanente și sedii fixe ale societăților nerezidente, parte a grupurilor și a companiilor multinaționale prezente în România. Stabilirea şi înregistrarea din oficiu de sedii permanente şi sedii fixe este o practică care este comună şi altor industrii şi se circumscrie unor tendințe agresive întâlnite în întreaga Europă de Est, iar România nu face excepție.

Nu întâmplător, la un eveniment recent organizat de EY, Direcţia Generală de Coordonare a Inspecţiei Fiscale a confirmat existenţa de analize de risc extensive care vizează stabilirea de sedii fixe și de sedii permanente pentru contribuabilii nerezidenți care realizează venituri în România și din România. Reprezentanții ANAF au confirmat existența de schimburi de informații cu celelalte state membre în vederea identificării contribuabililor nerezidenți care prezintă un risc de sediu permanent.

Decizia de înregistrare din oficiu anulată de Curtea de Apel București a fost motivată precar, atât în fapt, cât şi în drept, cu încălcarea Cartei Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene. Simpla indicare a unui articol de lege în întregul său nu satisface imperativul motivării. Mai mult, pe parcursul judecării cauzei, ANAF a revenit asupra temeiului de drept al deciziei de înregistrare, indicând alte prevederi legale decât cele inițiale, aspect care încalcă principiul univocității actului administrativ fiscal.

Instanța de judecată a reținut o serie de nereguli procedurale, precum: lipsa audierii destinatarului măsurii înregistrării, comunicarea actului administrativ la o adresă diferită de sediul din străinătate al contribuabilului, lipsa unei analize critice din partea organului de soluționare a contestației formulate împotriva deciziei de înregistrare, acesta limitându-se la a relua argumentele organului fiscal care a dispus înregistrarea, refuzul ANAF de a lua în considerare Convenția de evitare a dublei impuneri, lipsa probatoriului în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor

pentru înregistrarea sediului fix/permanent.

Un element surprinzător cu privire la care ANAF a insistat pe parcursul judecării cauzei a fost argumentul că unul dintre temeiurile pentru pretinsa existenţă a unui sediu permanent îl constituie însăși încheierea contractului de asistenţă juridică, ulterior emiterii deciziei de înregistrare şi având ca obiect contestarea acesteia.

Ne menținem opinia în sensul că trebuie contestată o inspecție fiscală la un contribuabil român care dă naștere unui sediu permanent la un contribuabil nerezident, o astfel de practică recurentă a inspecției fiscale fiind contrară Cartei Drepturilor Fundamentale şi, astfel, cum se poate observa din soluțiile pronunțate de instanțele naționale, o asemenea înregistrare fiind susceptibilă să fi fost dispusă cu încălcarea normelor de procedură fiscală.

Această decizie definitivă de anulare a deciziei de înregistrare din oficiu a sediului permanent şi sediului fix, vine după ce anterior, Casa de avocatură Băncilă, Diaconu și Asociații a obținut nu mai puțin de șapte decizii judecătorești de suspendare de decizii de înregistrare din oficiu a unor sedii permanente şi sedii fixe pentru mai multe societăți nerezidente, parte a unor grupuri de societăți multinaționale.

Decizia definitivă favorabilă a fost obținută de către echipa de avocați **Băncilă, Diaconu și Asociații**, condusă de **Emanuel Băncilă**, formată din **Ana Mihai**, **Olimpia Farcaş** și **Ana Maria Damian**.

Studiu EY: Scade încrederea liderilor din domeniul securității cibernetice în sistemele de apărare ale organizației, iar costurile cresc

- **Doar 1 din 5 respondenți consideră că abordarea securității cibernetice în organizația lor în este eficientă**
- **Cheltuielile anuale pentru cibernetică ajung la 35 de milioane de USD, iar costul mediu pentru o breșă de securitate poate să ajungă la 4 milioane de USD**
- **76% dintre respondenți au nevoie de șase luni sau mai mult pentru a detecta și a răspunde la un incident**

Numărul de amenințări cibernetice și costurile asociate sunt în creștere, iar liderii în domeniul securității cibernetice par să se confrunte cu un deficit de eficiență a mijloacelor de apărare din organizațiile lor, potrivit studiului EY 2023 Global Cybersecurity Leadership Insights Study.

Sondajul realizat în rândul a 500 de lideri în domeniul securității cibernetice din întreaga lume arată că doar unul din cinci consideră că abordarea organizației lor este eficientă pentru amenințările actuale și viitoare. Un procent de 50% dintre respondenți par sceptici în ceea ce privește eficiența formării pe care o oferă organizațiile lor și doar 36% sunt mulțumiți de nivelurile de adoptare a celor mai bune practici de către echipele din afara departamentului IT.

În același timp, liderii respondenți raportează costuri tot

mai mari asociate investițiilor în securitate cibernetică și o rată medie de 44 de incidente cibernetice în 2022. Respondenții Chief Information Security Officer (CISO) raportează cheltuieli medii anuale de 35 milioane USD pentru securitatea cibernetică, iar costul mediu al unei breșe pentru organizația lor a crescut cu 12%, ajungând la 2,5 milioane USD în 2023 și se anticipează că va ajunge la 4 milioane USD.

În ciuda nivelurilor ridicate de cheltuieli, timpii de detectare și de răspuns par să fie lenți. Mai mult de trei sferturi dintre respondenți (76%) spun că organizațiile lor au nevoie în medie de șase luni sau mai mult pentru a detecta și a răspunde unui incident.

Cătălina Dodu, liderul departamentului de Consultanţă, EY România și Cybersecurity Leader EY South Cluster: *„Cu o astfel de creștere a tipului, complexității și numărului de atacuri, observăm că responsabilii CISO se simt încă nepregătiți în faţa acestor amenințări cibernetice. Nu este vorba doar despre cât de mare este investiția în protejarea organizațiilor, ci mai mult despre cât de bine este extrasă valoarea din soluții inteligente specifice. O securitate cibernetică eficientă este ceea ce ar trebui să fie scopul nostru – o mai bună integrare și utilizare a tehnologiilor de securitate cibernetică, împreună cu o cultură de excepție în ceea ce privește elementele de bază ale securității cibernetice este ceea ce poate face diferența în protejarea organizațiilor*”.

Simplificare pentru supraviețuire

Studiul constată că acele organizații care sunt mai mulțumite de abordarea lor în securitate cibernetică, care se confruntă cu mai puține incidente cibernetice și care pot detecta și răspunde mai repede la incidente au anumite caracteristici comune.

Cei 70% dintre acești „creatori de siguranță” identificați în studiu, se definesc ca fiind primii care adoptă tehnologii

emergente, se concentrează pe extragerea celei mai mari valori din soluții avansate specifice, cum ar fi inteligența artificială/învățarea automată (AI/ML) (62%) și Securitate, Orchestrare, Automatizare și Răspuns (SOAR) (52%), care le permit să aibă o vedere clară asupra incidentelor de securitate cibernetică. În plus, aceștia dispun de strategii specifice pentru gestionarea atacurilor prin intermediul mai multor surse: propriul cloud, partenerii lor și prin intermediul lanțurilor lor de aprovizionare. Respondenții din aceste tipuri de organizații par aproape de două ori mai susceptibili de a fi foarte preocupați de riscurile cibernetice din lanțul lor de aprovizionare (38%) și de riscurile conexe, cum ar fi protecția proprietății intelectuale (38%).

Acești „creatori de siguranță” integrează gândirea și formarea în domeniul securității cibernetice de la nivelul conducerii până la fiecare angajat al organizației. Ca urmare, respondenţii CISO din aceste companii spun că este mai probabil ca abordarea lor să aibă un impact pozitiv asupra ritmului lor de transformare și inovare (56%), precum și asupra capacității lor de a răspunde rapid la oportunitățile pieței (58%) și de a se concentra pe crearea de valoare (63%).